

de Forventninger, jeg i den senere Tid jævnlig har udtalt paa Møder om dette Spørgsmaal, idet jeg netop sagde: Jeg tror, at dette Standpunkt med enten Frihandel eller Beskyttelse som evige Naturlove, der gælde i alle Lande og under alle Forhold, har alligevel den Debat, der i en Aarrække er bleven ført om Toldforhold, bragt os ud over. De ganske enkelte Mennesker, som staa paa det rene Forbrugerstandpunkt, staa som Overleveringer, som Ichthyosaurer, der med Forbauselse se den ny Verden, der gror op rundt omkring dem. I øvrigt tror jeg, man maa sige: det ene som det andet kan være godt, det kommer an paa, om det passer til de praktiske Forhold i Landet. Jeg skal gaa let hen over de Afsnit, hvor jeg ingen væsentlige Indvendinger har at gøre. Der er for det første Finanstolden. Der er jo der foretaget en Omlægning af Finanstolden fra almindelige Lisfornødenheder til Luksusforbrug, og denne Omlægning er der vist almindelig Enstemmighed om. Der er Medlemmer, som ønske, at man skal gaa videre, men de maa jo saa, som den højtærede Finansminister sagde ved Forelæggelsen, paa-vise, hvor Pengene skulle tages fra. Saa er der de Love, som staa i Forbindelse med Lovforslaget, og hvoraf jeg blot lige skal nævne Lovforslaget om Arveafgift. Ogsaa med denne Arveafgift er jeg indforstaaet, saa vidt man kan være det uden at have studeret Enkelthederne nøjere. Det synes ganske vist, som dette Lovforslag vel meget gaar ud fra, at saadan Arv bestaar i kontante Formuer, der ligge i gode Papirer eller rede Penge i en eller anden Boks og leveres fra Haand til Haand, og mindre maaske tager Hensyn til, at man undertiden arver Forretninger, at man arver Gaarde, og det vilde muligvis kunne blive meget vanskeligt for en, der arvede saadanne Ting, at udrede de Beløb, hvorom der her er Tale. Men hvis der skulde være Fejl paa disse Punkter, er det jo noget, der vil kunne blive rettet i Udvalget.

Hvad Raa- og Hjælpestoffer angaar, taler jeg kun om dem ud fra mit Standpunkt for at bemærke, at den store Indflydelse, som mange mene, at Nedsættelsen her vil kunne have for Produktionen, har den ikke. Ud fra mit Synspunkt er det jo naturligt og rationelt at afskaffe i videst mulig Udstrækning Told paa Raa- og Hjælpestoffer, men det vil ikke hjælpe Produktionen saa meget, som vist mange mene, og navnlig vil der ikke i denne

Nedsættelse af Tolden kunne begrundes nogen Nedsættelse i Beskyttelse. En af de væsentligste Afgifter, som her bortfalde, er jo Kultolden, men den spiller en ringe Rolle for Produktionen. Jeg har faaet nogle Opgivelser fra forskellige Virksomheder. Her er f. Eks. en Tekstilfabrik, hvor den udgør i alt $\frac{1}{10}$ Øre pr. Kr. produceret Værdi. En anden Tekstilfabrik, som har beregnet det paa en anden Maade, meddeler, at den udgør $\frac{1}{300}$ af Gennemsnitsprisen pr. Alen produceret Vare — det er Bomuldstøj. For de danske Papirfabrikker er det $\frac{1}{5}$ Øre pr. Pund. En stor Maskinfabrik opgiver $\frac{1}{20}$ pCt. af Produktionen, Tolden beløber sig her til knap 200 Kr. Anderledes er naturligvis Forholdet for Kalk- og Cementværker, men det er jo ikke beskyttede Industrier. Nedsættelsen af Tolden paa Raastoffer som Gran- og Fyrretømmer vil vist i meget væsentlig Grad komme de ubeskyttede Industrier og Landbruget til gode. En saadan Position som Farvevarer er netop en af dem, man kunde tænke, at denne Bortfalden eller Nedsættelse af Tolden paa Raastofferne kunde have stor Betydning for. Jeg har faaet opgivet, at for Farvestoffet til et Pund Uldgarn, for hvilket der i Farveløn betales 25 Øre, betales der efter den nugældende Lov $\frac{2}{5}$ Øre i Told, medens der efter Lovforslaget skal betales $\frac{1}{20}$ Øre, det vil altsaa sige, at Nedsættelsen bliver paa dette Punkt $\frac{7}{20}$ Øre, hvilket atter vil sige, at Nedsættelsen i Grunden ingen Betydning har. Tekstilindustrien, som rammes saa haardt af Nedsættelsen, denne Tekstilindustri faar ingen særlige Nedsættelser paa Raastoffer, den deltager i Nedsættelsen paa Kullet naturligvis, men den har ingen særlige Nedsættelser paa sine Raastoffer. Og med Hensyn til den ogsaa meget almindelig udbredte Mening om, hvordan Varepriserne ere stegne, og hvordan det har forbedret den beskyttede Industris Stilling, vil jeg bemærke, at der dog foregaar store Fluktuationer i Varepriserne. Medens jeg er ved Tekstilindustrien, skal jeg erindre om, at i de sidste 4 Aar er Ulden stegen med 100 pCt., og i de sidste Par Aar er Bomulden stegen med 50 pCt. Selvfølgelig er det noget, der efterhaanden væltes af paa Forbrugerne, men ogsaa kun efterhaanden; thi det er en Kendsgerning, at ved saadanne op-gaaende Priser paa Raastofferne ere Fabrikkanterne ikke i Stand til at følge saa hurtigt med, som de egentlig skulde, naar Regnestykket skulde opgøres rent alge-braisk.